

En del efter-aktiviteter ligger i klar forlængelse af de transfer-greb, som du måske har brugt før og under kurset. Måske har du givet deltagerne til opgave at formidle noget af det lærte eller deres tanker om det for deres kolleger. Måske har du organiseret buddyordninger. Måske har deltagerne besluttet sig for at fortsætte med at ses i netværk.

Du kan ikke altid være til stede og til rådighed for den enkelte kursist efter kurset, selvom det bestemt var en tanke værd at ændre det klassiske kursusformat hen i den retning. Men du kan måske hjælpe lidt alligevel? Erfaringen siger, at det vil være meget virkningsfuldt, hvis du kan give deltagerne bare en lille smule hjælp og støtte til transfer, forankring og implementering, når de kommer hjem.

a. Formidling til kolleger

Det er en god ide, at deltageren har påtaget sig eller fået en forpligtelse til at "formidle", når hun kommer hjem fra kurset. Det spreder de gode budskaber, men deltageren lærer faktisk en aktra omgang af selv at formidle det lærte.

Du kan gøre formidlingsopgaven nemmere for kursisterne ved efter hvert tema under kurset at lave en opsamling af centrale pointer (til formidling hjemme) - f.eks. på flipover med jumbotusch.

Disse centrale pointer – eller billeder af flipovers - kan du samle sammen og sende som "en gave" fra kursuslederen efter kurset. F.eks. i form af 5-10 ppts (= 4-8 om kursets indhold og 1-2 om implementering), som kursisten kan bruge til lokal undervisning hjemme.

Underviser du læger, kan du opfordre til, at de tager det lærte eller materialet med i deres DGE-gruppe eller klynge. Langt de fleste læger er med i sådanne grupper.

b. Hjælp til at huske det lærte v.hj.a. micro-læring

Jo flere gange deltagerne genbesøger det lærte, jo mere bliver deres hukommelse og indlæring af stoffet styrket.

Du kan hjælpe deltagerne ved at sende dem små mails med lidt tekst, spørgsmål eller link til en lille selfievideo i månederne efter kurset. Og du kan sende dem artikler, powerpoints og links til andres materiale.

Micro-læring er et nyt ord i læringsverden, og et af principperne er netop at hakke noget af stoffet op i meget små bidder – 2-3 minutter – som egner sig virkelig godt til genbesøg. Noget af pointen går derfor tabt, hvis du samler alle micro-bidderne – selfievideoer, korte artikler, ppt's osv. – i en

stor, lang og uoverkommelig mail, som med sikkerhed ryger hen i den permanente "Senere"-mappe.

Du kan også invitere deltagerne til at være med i en lille quiz. Hvis du har brugt præ-tests, er det oplagt med post-tests. Eller du kan invitere deltagerne med i en diskussionsgruppe på Facebook eller et andet socialt/virtuelt forum, hvis du har kræfter til den slags – eller har bygget det ind i dit kursus fra start.

c. Buddy-ordninger

Deltagernes buddy skal gerne spørge ind til det, som deltageren vil, og til hvad hun/han kan gøre for at hjælpe med at realisere deltagerens ideer. Hvis buddyen er på samme klinik kan det hjælpe med at få ændret på tingene i klinikken, at deltageren ikke er den eneste, som skal stå og presse på. Men de fleste buddies vil være blandt de andre deltagere fra andre klinikker.

Buddyordningen – se beskrivelsen af denne [her] – skal gerne kunne køre efter kurset uden din bistand, fordi deltagerne ved, hvem der er deres buddy og har lavet aftaler diekte med hinanden

Og fordi du har være omhyggelig på dit kursus og allerede der fået deltagerne til at aftale, hvornår de ringes ved, mailer sammen eller mødes.

Men ikke alle får kontakt med deres buddy som aftalt. Ofte fordi den ene bliver nødt til at aflyse det aftalte tidspunkt og aldrig får taget initiativ til at lave en ny aftale. Her kan en generel mail fra dig måske hjælpe de enkelte.

Du kan f.eks. efterlyse erfaringer og gerne gode erfaringer med implementering i klinikken. Og du kan sende svarene ud med en ny mail – sammen med dine kommentarer. Du vil IKKE bliver overvældet af mange og lange svar. Men det er en chance for at holde buddy-ordningen og "kursus-fællesskabet" i live på en overkommelig måde.

Og du kan opfordre folk til at fortsætte med buddy-møderne omkring deres egne ideer og intentioner også efter den første buddy-aftale.

d. Forankringsstøtte og virtuelle eftermøder

Hjælp til forankring og forandring hjemme kræver lidt mere end den "rene" formidling til kolleger og ledere. Måske kan du hjælpe med et lille virtuelt "eftermøde" på ½-1 time?

Dine deltagere skal under alle omstændigheder selv gøre sig nogle overvejelser om, hvem der kan hjælpe dem, når de kommer hjem, hvad der er første skridt, om der vil være gamle vaner eller direkte modstand osv. mod det nye i klinikken. Og det bør de gøre, mens du har dem på kursus, hvor der er mulighed for at vende tanker og få kommentarer fra dig og de andre kursister.

Men så slutter kurset, og deltagerne kommer hjem i klinikken. Hvis der er hjælpere, skal de mobiliseres. Hvis der er ledere, som skal tages i ed, skal det ske. En samtale med lederen er en god ide, for den kan enten sikre, at der sker noget. Eller den kan tydeliggøre, hvor forhindringerne ligger. Og den forpligter deltageren til at ville noget med kurset og det lærte. Det er f.eks. vigtigt at deltagerne får indrettet deres hverdag efter kurset, så de får anledninger til at afprøve det, de har lært – herunder har adgang til de patienter, som skal have glæde af det lærte, hvis det er den slags kursus.

Mange har erfaret, at det kræver fokus og stædighed, hvis man skal ændre på "plejer". Du kan støtte din deltager på alle de ovenfor nævnte måder - små mails med lidt tekst, spørgsmål eller link til en lille selfievideo, invitationer til quizzer, som tematiserer implementerings-udfordringer osv.

Men du kan også indlægge i dit kursus-forløb, at der er et eller flere virtuelle "efter-møder" af ½-1 times varighed f.eks. lige efter arbejdstids ophør på en passende hverdag.

Hvis tidspunkterne er annonceret i kursusbeskrivelsen, er det nemt at arrangere. PLO-E's sekretariat skal nok arrangere det elektroniske møde i Zoom eller Teams. Du klikker ind lidt før det aftalt tidspunkt, giver 10 minutters velkommen/input og forestår en runde blandt deltagerne om forankring og implementeringsudfordringer og gode erfaringer til fælles glæde og inspiration.